Neden Cihad? -1-

Şeyh Ebu Katade el-Filistini

11 Ara, 2018

https://ilimvecihat.com

Mukaddime

Biz kimiz? Ne istiyoruz? Neden Allah yolunda cihad ediyoruz?

Allah'u Teâla ezelde insanı en güzel şekilde kusursuz yaratmayı yazmıştı Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Biz, gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık."*** *(Tin Sûresi; 4. Ayet)* Allah'u Teâla insanı en güzel şekilde yarattı daha sonra onu emaneti taşıma sorumlusu kıldı. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yüklendi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir."*** *(Ahzab Sûresi; 72. Ayet)* Zalimliği ve cehaleti, emaneti yüklenmesi sebebiyle değil bilakis bu emanetin kıymetini bilmemesi ve onun hakkında zulmetmesi sebebiyledir.

Allah'u Teâla, yerden ve göklerden yaratmış olduğu herşeyi bu mâhlukun istifadesine sunmuştur. Allah'u Teâla şöyle dedi: ***"Görmediniz mi ki, Allah göklerde ve yerde ne varsa hepsini sizin hizmetinize vermiş, gizli ve açık olarak nimetlerini üzerinize yaymıştır."*** *(Lokman Sûresi; 20. Ayet)*

Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Göklerde ve yerde ne varsa, hepsini kendi tarafından sizin emrinize vermiştir. Şüphesiz ki, bunda iyice düşünen bir millet için açık belgeler vardır."*** *(Câsiye Sûresi; 13. Ayet)* Allah'u Teâla herşeyi insana hizmet etmesi için, insanı da yalnızca kendisine ibadet etmesi için yaratmıştır. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım. Onlardan ne bir rızık istiyorum ve ne beni doyurmalarını istiyorum. Şüphesiz Allah rızık verendir, güçlüdür, çok kuvvetlidir."*** *(Zariyat Sûresi; 56.- 58. Ayet)*

Allah'u Teâla yalnızca kendisine ibadet etmesine karşılık olarak insandan söz ve misak aldı. Yüce olan Rabbimiz şöyle dedi: ***"Hani Rabbin (ezelde) Âdemoğullarının sulplerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" demişti. Onlar da, "Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin)" demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet günü, "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. Yahut, "Bizden önce babalarımız Allah'a ortak koşmuşlar. Biz onlardan sonra gelen bir nesiliz. Şimdi batılcıların işlediği yüzünden bizi helâk mı edeceksin?" dememeniz içindir."*** *(Âraf Sûresi; 172,173. Ayet)*

İmam Buhari ve Muslim *(rahimehumallah)*'ın Enes bin Mâlik'ten o da Nebi*(sallallahu aleyhi ve sellem)*'den rivayet etmiş olduğu hadiste şöyle dedi: *"Kıyamet günü cehennem ehlinden olan bir adama şöyle denilir. Dünya ve dünyadaki her şey senin olsa şu azaptan kurtulmak için onu fidye verir miydin? buyurur.' O adam; 'Evet fidye verirdim.' der. Allah; 'Sen Âdem'in*

sülbünde iken ben senden bu fedakârlıktan daha ehven(kolay) bir şey istemiştim. Bu bana ortak koşmamandı. Fakat sen yüz çevirdin ve bana ortak koştun.' dedi."

İbni Abbas *(radıyallahu anhuma)* şöyle dedi: *"Muhakkak ki Allah, Naman'da (Arefe/Arafat dağında) Âdem'in belinden misak aldı. Onun belinden ektiği bütün zürriyetini çıkardı, birer zerre gibi serpip önüne koydu. Sonra onlarla konuşup dedi ki: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" Onlar da 'Evet, biz buna şehadet ederiz…' dediler."* [1]

Allah'u Teâla ubûdiyyet noktasında beşerin iki sınıfa ayrılması gerektiğini takdir etmiştir:

- Ubûdiyyeti yerine getirmiş olan sınıf.

- Ubûdiyyeti inkar etmiş ve bu yoldan sapmış olan sınıf.

Allah'u Teâla misakı *(sözü)* insanlara hatırlatmak için rasuller göndermiş ve kitaplar indirmiştir.

Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Müjdeleyici ve sakındırıcı olarak peygamberler gönderdik ki insanların peygamberlerden sonra Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın! Allah izzet ve hikmet sahibidir."*** *(Nisa 165)*

Ubey ibni Kâb *(radıyallahu anh)* misak ayetinin tefsiri hakkında şöyle dedi: *"Allah'u Teâla şöyle söyler:* **"Şüphesiz ben, yedi göğü ve yedi yeri ve babanız Adem'i, kıyamet gününde biz bunu bilmiyorduk demeyin diye şahit kıldırdım. Bilin ki; benden başka ilah ve rab yoktur. Bana hiçbir şeyi ortak koşmayın. Muhakkak ki sizlere sözümü ve misakımı hatırlatmaları için rasuller göndereceğim ve kitaplarımı indireceğim."** *İnsanlar şöyle dedi: "Şahitlik ederiz ki şüphesiz sen bizim rabbimiz ve ilahımızsın. Bizim senden başka rabbimiz ve ilahımız yoktur." O gün Allah'a itaati yerine getirdiler. Babaları Adem kafasını kaldırıp ve onlara bakmıştı. Onlar içerisinde zengin, fakir, güzel ve böyle olmayanları görüp ve şöyle dedi: "Ya Rabbi kullarının arasını müsavi kılsaydın ya". Allah'u Teâla şöyle buyuruyor:* **"Şüphesiz ben, bana şükretmelerini istedim."** *Adem (aleyhisselam) onların içerisinde kandil misali üzerlerinde ışıltının olduğu nebileri gördü."* [2]

Allah'u Teâla itaatkar olanlar için cennetini, inkar edenlere de cehennemi yerleşke olarak yarattı. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Rablerinin emrine uyanlar için mükâfatın en güzeli vardır. Ona uymayanlar ise,***

yeryüzünde olan her şey ve onun yanında bir katı daha kendilerinin olsa, kurtulmak için hepsini kurtuluş fidyesi olarak verirlerdi. İşte hesabın kötüsü bunlar içindir. Varacakları yer de cehennemdir. O ne kötü yataktır!" *(Rad Sûresi; 18. Ayet)*

İmam Buhari ve Muslim *(rahimehumallah)*'ın Enes bin Mâlik'ten o da Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'den rivayet etmiş olduğu hadiste şöyle dedi: *"Kıyamet günü cehennem ehlinden azap olarak en hafif olan kimseye şöyle denir: Dünya ve dünyadaki her şey senin olsa şu azaptan kurtulmak için onu fidye olarak verirmiydin? buyurur. O adam; 'Evet fidye verirdim.' der. Allah;* ***'Sen Âdem'in sülbünde iken ben senden bu fedakârlıktan daha ehven(kolay) bir şey istemiştim. Bu bana ortak koşmamandı. Fakat sen yüz çevirdin ve bana ortak koştun.***' *dedi."*

Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilen kimse, (onu bilemeyen) kör gibi olur mu? (Bunu) ancak akıl sahipleri anlar. Onlar, Allah'a verdikleri sözü yerine getiren ve sözleşmeyi bozmayanlardır. Onlar Allah'ın gözetilmesini emrettiği şeyleri gözeten, Rablerinden sakınan ve kötü hesaptan korkan kimselerdir. Onlar, Rablerinin rızasına ermek için sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli olarak ve açıktan Allah için harcayan ve kötülüğü iyilikle ortadan kaldıranlardır. İşte bunlar için dünya yurdunun iyi sonucu vardır. Bu sonuç da Adn cennetleridir. Atalarından, eşlerinden ve çocuklarından iyi olanlarla beraber oraya girerler. Melekler de her bir kapıdan yanlarına girerler (ve şöyle derler): (Melekler;) Sabrettiğinize karşılık size selam olsun! Dünya yurdunun sonu (cennet) ne güzeldir (derler). Allah'a verdikleri sözü, pekiştirilmesinden sonra bozanlar, Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) koparanlar ve yeryüzünde fesat çıkaranlar var ya; işte lânet onlara, yurdun kötüsü (cehennem) de onlaradır."*** *(Rad Sûresi;; 19 - 25. Ayet)*

İşte bu şekilde insanın varlığının sonu iki sınıf ile gerçekleşecektir.

Nebilerin ve Onlara Tabi Olanların Görevleri

Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!" diye Nuh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya emrettiğini size de din kıldı. Fakat senin kendilerini çağırdığın şey (İslâm dini), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi."*** *(Şura Sûresi; 13. Ayet)*

Allah'u Teâla nebilerine dini ikame etmelerini yani kendi nefislerinde ve

insanlar içerisinde onu uygulamalarını emretmiştir. Bu sebeple onlara daveti, izah etmeyi ve uyarmayı emretmiştir. Allah *(subhanehu ve teâla)* şöyle buyuruyor: ***"Müjdeleyici ve sakındırıcı olarak peygamberler"*** dolayısyla nebilerin vazifeleri rabbimizin sevdiği ya da buğz ettiği şeyleri insanlara öğretmek ve onlara yol göstermektir. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor:***"Sen ancak bir uyarıcısın. Her kavim için de bir yol gösteren vardır."*** *(Rad Sûresi; 7. Ayet)*

Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: **"*Şüphesiz ki sen doğru bir yolu göstermektesin.*"** *(Şura Sûresi; 52. Ayet)* Bu, davet, yönlendirme ve rehberlik yoludur. Allah, nebilerle beraber kitaplar indirdi ve onlara hikmeti öğretti. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Hani, Allah; peygamberlerden, "Andolsun, size vereceğim her kitap ve hikmetten sonra, elinizdekini doğrulayan bir peygamber geldiğinde, ona mutlaka iman edeceksiniz ve ona mutlaka yardım edeceksiniz" diye söz almış ve, "Bunu kabul ettiniz mi; verdiğim bu ağır görevi üstlendiniz mi?" demişti. Onlar, "Kabul ettik" demişlerdi. Allah da, "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım" demişti."*** *(Âli imran 81)*

Allah nebilerin kalplerine mahlukata karşı rahmet ve onların hidayete ulaşmaları hususunda şiddetli bir arzu koymuştur. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Bu söze inanmayanların ardından üzülerek nerdeyse kendini helâk edeceksin."*** *(Kehf Sûresi; 6. Ayet)* Allah'u Teâla nebisi Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*i şefkatli ve merhametli olarak isimlendirmiştir. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: **"*mü'minlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir.*"** *(Tevbe Sûresi; 128. Ayet)*

Nebilerin sonuncusu nebimiz Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*dir. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: **"*Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Rasulü ve nebîlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.*"** *(Ahzab Sûresi; 40. Ayet)*

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle dedi: *"Benim ve diğer nebilerin misali, bir ev bina eden, o evi güzel bir şekilde tamamlamış, lakin bir kerpiç yer bırakmış adamın misali gibidir ki, eve giren insanlar evi beğenir. Yalnız "şu boşluğa da bir kerpiç konsaydı" derler."* *(Buhari)* İmam Muslim bu rivayete ziyade olarak şunu rivayet etmiştir. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle dedi: *"İşte ben o kerpicin konumundayım. Ben nebilerin sonuncusu olarak geldim."* İmam Buhari ve Muslim *(rahimehumallah)'*ın Ebu Hureyre *(radıyallahu anh)'*dan rivayet ettikleri hadiste Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle dedi: *"Biz sonuncular, kıyamet gününde öncüleriz."*

Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)* tüm mahlûkata gönderilmiştir; beyaza, siyaha, kırmızıya, Arap'a, aceme, putperestlere, yahudi ve hristiyanlara. Allahu Teâla şöyle dedi: ***"Biz seni ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak tüm insanlara gönderdik."*** *(Sebe Sûresi; 28. Ayet)*

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle dedi: *"Muhammed'in nefsi elinde olan Allah'a yemin olsun ki, Yahudi, Hıristiyan ve bu ümmetten beni duyup, benim gönderildiğim şeye iman etmeden ölen her kişi ancak ateş ehlinden olur." (Muslim)*

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle dedi: *"Rasuller yalnızca kendi kavimlerine gönderilirler. Ben ise tüm insanlara gönderildim." (Muslim)*

Taifetu-l Mansura ve Dinin Zuhuru

Allah'u Teâla dini için, hüccet ve beyan aynı zamanda kılıç ve mızrak ile zuhur, yücelik ve galibiyeti yazmıştır. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: **"*O, Allah'a ortak koşanlar hoşlanmasalar bile dinini, bütün dinlere üstün kılmak için, peygamberini hidayetle ve hak dinle gönderendir.*"** *(Tevbe 33)*

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* insanlara imtihan için gelmiştir. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle dedi: *"Muhakkak ki ben seni ve seninle de başkalarını imtihan edeceğim."* [3]

Din'in ikamesi, yücelmesi ve galibiyeti için Allah'u Teâla Nebisi ile birlikte kitap, mizan ve demiri gödermiştir. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: ***"Andolsun, biz rasullerimizi açık mucizelerle gönderdik ve beraberlerinde kitabı ve mizanı (ölçüyü) indirdik ki, insanlar adaleti yerine getirsinler. Kendisinde müthiş bir güç ve insanlar için birçok faydalar bulunan demiri yarattık (ki insanlar ondan yararlansınlar). Allah da kendisine ve Rasûllerine gayba inanarak yardım edecekleri bilsin. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir."*** *(Hadid 25)*

Kitap, hakka iletir, demir ise, karşı gelenleri düzeltir. İnsanların durumunu ancak bu düzeltebilir. İnsanlar arasında bu ikisinden -Kitap ve demir- birisi etkisizlik gösterdiği zaman fesad ve tahribat meydana gelir.

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle dedi: *"Kıyametin öncesinde, yalnızca Allah'a ibadet edilene dek kılıçla gönderildim."*

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*in ümmetine bıraktığı miras bu idi; yol gösteren kitap ve engelleyici ve düzeltici kılıç. İnsanlarda iki kısım üzereydi;

alimler ve cihad ehli. Allah'u Teâla bu iki fazileti, nebilerden sonra mahlukatın en hayırlısı olan sahabelerde bir araya getirmiştir. Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: **"*Muhammed, Allah'ın Rasulüdür. Onunla beraber olanlar, kafirlere karşı çetin, birbirlerine karşı da merhametlidirler. Onların, rükû ve secde hâlinde, Allah'tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün. Onların secde eseri olan alametleri yüzlerindedir. İşte bu, onların Tevrat'ta ve İncil'de anlatılan durumlarıdır: Onlar filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş, ziraatçıların hoşuna giden bir ekin gibidirler. Allah, kendileri sebebiyle inkârcıları öfkelendirmek için onları böyle sağlam ve dirençli kılar. Allah, içlerinden iman edip salih amel işleyenlere bir bağışlama ve büyük bir mükâfat vaad etmiştir.*"** *(Fetih Sûresi; 29. Ayet)*

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle dedi: *"Şüphesiz ki alimler nebîlerin varisleridir. Nebîler dinar veya dirhem miras bırakmazlar. Onlar sadece ilmi miras bırakırlar. Kim bu mirası alırsa çokça nasip almış demektir."* [4]

Allah'u Teâla nebisi *(Muhammed-sallallahu aleyhi ve sellem)*'e diğer nebilere uymasını emretti. Nitekim Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: **"*İşte onlar, Allah'ın hidayete erdirdiği kimselerdir. Öyleyse onların hidayetine tâbî ol!*"** *(Enâm Sûresi; 90. Ayet)* Aynı şkeilde Allah'u Teâla Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*in ümmetine de Ona uymasını emretmiştir. İnsanlar, onun mirasını alıp kendi nefislerinde ve insanlarda uygulamak için acele ettiler. Allah'ın dinini samimiyetle isteyenler onu öğrendiler ve fıkıh sahibi oldular.

Nitekim Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle dedi: "*Allah, benim sözümü, hadisimi işiten,bunu iyice kavrayan, ezberleyen ve başkalarına duyuran kişinin yüzünü nurlandırsın*" [5]

Ondan yüz çevirenlere karşı da Allah'ın hükmüne boyun eğene kadar savaştılar. Nitekim Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: **"*Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resûlünün haram kıldığını haram saymayan ve hak din İslâm'ı din edinmeyen kimselerle, küçülerek (boyun eğerek) kendi elleriyle cizyeyi verinceye kadar savaşın.*"** *(Tevbe Sûresi; 29. Ayet)*

Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)'*in tebaasının rolü ve amelleri bu idi; insanları hakka ulaştırmak, yüz çevirip haddi aşanları düzeltmek. İşin hakikatinde, onların bundan başka bir amelleri yoktu.

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* vefat ettiğinde sahabeler farklı

diyarlara yayıldılar. Usame *(radıyallahu anh)*'ın ordusu rumlarla savaşmak için yola çıktı. Sahabenin büyük bir kısmı araplardan, islamdan irtidat eden kimselerle savaşmak için yola çıktı. Sonra bu dini tabiine taşıdılar. Sonra nesilden nesile taşındı.

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyuruyor: *"Bu ilmi her yeni gelen nesilden adil olanları taşır. Aşırıların tahrifini, bozguncuların müdahalesini ve cahillerin tevillerini ondan uzaklaştırırlar."* [6]

Alimlerin mürekkepleri ve şehitlerin kanları, Allah'u Teâla'ya yaklaşılacak en güzel iki yoldur. Alimlerin mürekkepleri; insanlara yol göstermek, onlara sünneti öğretmek, bidati açıklamak ve hakkı yaymak içindir. Şehitlerin kanı ise; Kur'an'ı yaymak ve tevillerden korumak içindir. İnsanlar ne zaman bir bidat ortaya atacak olsalar, alimler ona karşı ayakta durur, onun sahteliğini ortaya çıkarır ve insanları ondan uzaklaştırır. Ne zaman insanlar bir sünnetin cahili olsalar onu izhar eder ve ümmete onu öğretirler. Ne zaman bu ümmetin içinden onun için şer isteyen birileri çıksa veya dışarıdan saldırganlık etmek isteyen birileri gelse, boynuzunu kırana ve arkasına dönüp deliğine girene dek kılıçla onun karşısında dururlar.

Ebu Bekir *(radıyallahu anh)* mürtedlere karşı böyle yapmıştır. Ali bin Ebu Talib *(radıyallahu anh)* da aynı şekilde haricelere böyle yapmıştır. Abdullah İbni Abbas *(radıyallahu anh)* haricelere göndermiş. Oda onlarla münazarada bulunmuş ve birçoğunu geri döndürmüş. Daha sonra onlardan büyük bir kitleyi öldürene kadar onlarla savaşmış. Aynı şekilde Ömer bin Abdulaziz onlara karşı böyle yapmıştır.

Allah'u Teâla hak ve hidayet ile kılıç ve mızrak taşıyan ve yardım olunan bir taifenin kıyamete kadar olacağını yazmıştır.

Rasulullah *(aleyhisselatu vesselam)* şöyle dedi: "*Ümmetimden bir topluluk, hak uğrunda savaşarak kıyamet gününe kadar galip gelmeye devam edecektir.Meryem oğlu İsa semadan iner ve imamları ona: 'Gel bize namaz kıldır' der. Oda: 'Hayır, Allah'ın bu ümmete ikramı olarak bazınız bazınızın üzerine emirlersiniz."* [7]

Ukbe bin Amir *(radıyallahu anh)*'dan gelen bir rivayette ise Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurmaktadır: *"Ümmetimden bir topluluk, düşmanlarına karşı üstün gelmede Allah'ın emri uğrunda çarpışmakta devam edeceklerdir. Onlar bu hal üzerinde bulunurlarken kendilerine muhalefet edenler kıyamet günü gelinceye kadar onlara bir zarar veremeyeceklerdir."*

Bu kimseler her zaman gariptirler.

İmam Tirmizi kendi sünneninde hasen sahih olduğunu söyleyerek rivayet ettiği bir hadiste Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle dedi: *"Şüphesiz din garip başladı ve garip olarak geri dönecektir. Gariplere müjdeler olsun. Onlar; insanların benden sonra sünnetimden bozduklarını düzelteceklerdir.*" Başka bir rivayette onlar hakkında *"Dini uğrunda kaçanlar, isa(aleyhisselam)'ın yanında toplanırlar."* dedi. Başka bir rivayette ise şöyle dedi: *"Kötü insanlar kalabalığı içindeki Salih insanlardır. Onlara karşı çıkanlar, itaat edenlerden fazladır.*"

Nebi'nin varisleri iki sınıftır:

Hakka ve hidayete çağıran alimler. Bunlar, insanlardan hiçbir şeyi saklamazlar. Nitekim Allah'u Teâla şöyle buyuruyor: **"*Ve Allah, kitap verilenlerden, "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız ve onu gizlemeyeceksiniz." diye, misâk(söz) almıştı.*"** *(Âli imran Sûresi; 187. Ayet)* insanlara öğretilmesi gereken ilmi öğrenip, onu saklayan kimse sahih hadiste olduğu gibi kıyamet günü ateşten gem vurulmakla uyarılmıştır.

Diğer bir sınıf ise; bunlar bu ilmi himaye ederler ve hevaları galip geldiğinde insanlar arasında bunu ikame ederler. Bunlar, Allah yolundaki mücahidlerdir.

Bu ikisinden de hayırlısı ise; iki fazileti biraraya getirendir. Bu, taifetu-l mansuranın sıfatıdır. Bu, ilim ve cihad taifesidir.

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyuruyor: *"Hiçbir peygamber yoktur ki Allah onu bir ümmete göndermiş olsun da onun havarileri ve ashabı olmasın. Onlar onun sünnetine uyar, dinini yaşar ve ihya ederler. Onlardan sonra bazı guruplar türer. Onlar yapmadıklarını söyler, emredilmedikleri şeyleri yaparlar. Kim onlarla eliyle mücadele ederse o mümindir. Kim diliyle mücadele ederse mümindir. Kim kalbi ile mücadele ederse o da mümindir."* [8]

Alimler her zaman bu ümmete karşı Allah'ın hücceti olmuşlardır. Tıpkı imam Ahmed'in Kur'an'ın mahluk oluşu fitnesindeki tutumunda olduğu gibi. O, neredeyse bu ümmeti kasıp kavuracak, şirke ve küfre çıkartacak bu fitne karşısında, sorumluluğundaki kimseleri koruyan aslanın tutumunda durmuştur. Allah ona yardım etti ve destekledi. Yine batıni Ubeydi'lerin fitnesinde Sahnun'un etbasından olan maliki imamlarının tutumunda olduğu gibi. Onlar, Ubeydi'lere karşı savaşmış, zındıklıklarını ortaya çıkarmışlardır.

Ruayni Tertibu-l Medarik adlı kitabında şöyle der: *"Kayravan alimlerinden -Ebu Muhammed ibni Ebi Zeyd, Ebu-l Hasan el-Kâbusi, Ebu Kasım bin Şeblun, Ebu Ali ibni Hâldun, Ebu Muhammed et-Tubayki, Ebu Bekir bin Azre- beni Ubeydi'n*

halinin mürtedlerin ve zındıkların durumunda olduğuna icma ettiler. Mürtedlerin hali, izhar ettiklerinin şeriata aykırı olduğundandır. İcma ile miras olunmazlar. Zındıkların haline gelince, Allah'ın sıfatlarını ta'til ettiklerinden dolayıdır. Zındıklıkları sebebiyle öldürülürler."

Bunun üzerine alimler onlarla savaşmak için yola çıkmışlardır.

Ebu'l-Ferec ibnu'l-Cevzi şöyle der: *"Ubeydilerin Mısır naibi Cevher es-Sakali, önder imam Ebu Bekir en-Nablusi'yi çağırır ve ona: "Bize, 'bir kimsede on tane ok bulunursa Rum'lara bir, bizlere dokuzunu atması gerekir' dediğin ulaştı? Ebu Bekir en-Nablusi: "Ben öyle söylemedim. Bilakis şöyle dedim: 'Bir kimsenin yanında on ok bulunursa, dokuzunu size atması geriye kalan onuncuya da size atması gerekir. Şüphesiz siz dini değiştirdiniz, salihleri öldürdünüz ve ilahi nur iddasında bulundunuz!' Bunun üzerine kılıcını çıkarıp onu öldürdü. Daha sonra bir Yahudi'ye derisini yüzmesini emretti."* [9]

Zehebi şöyle der: *"Ubeydiler, sarih küfürleri açıktan işlemeye başlayınca Mağrib uleması onlara karşı savaşmak üzere icma ettiler. İmam Ahmed bin Ebi Velid insanlara hutbe verdi ve şöyle dedi: "Allah'ı inkar eden, Allah'tan başka ilah olduğunu söyleyen ve nebiye ve nebinin ashabına söven kimselere karşı cihad edin. Bunun üzerine insanlar şiddetli bir şekilde ağlamaya başladı. Rebi el-Kattan giyimli bir ata bindi. Boynunda Mushaf, etrafında büyük bir kalabalık, kafirlerle cihad ayetlerini okuyordu. O ve birçok kimse şehid oldular."*

Aynı şekilde hakkı, hidayeti ve sünneti açıklayan İmam Ahmed ibni Teymiyye'nin durumu da böyleydi. Kelamcı, felsefeci ve sufilerin bidatlerini ortaya çıkardı. Heva ehlinin üstünü örttüğü hakikatleri en güzel şekilde ortaya çıkardı. Sonra mücahidlerin konumuna geçti ve tatarlara karşı savaştı.İnsanları onlara karşı savaşa teşvik etti. Müslümanların hükümdarlarını onlara karşı yönlendirdi ve eğer tatarlara karşı cihad görevini yerine getirmezlerse o ve beraberindeki Müslümanların, onları değiştirip yerlerine başka hükümdarlar getirecekleri ile tehdit ettiler. Tatarlar ile savaşmak insanlara karışık gözükünce ve savaşın hangi türü ile onlara karşı savaşacaklarını bilemeyince, onlarla savaşın İslam şeriatından imtina edenler ile savaş türünden olduğunu onlara beyan etti. Bunun üzerine hak apaçık geri döndü. Allah kederi *(üzüntüyü)* kaldırdı ve Tatarlar Şakhap savaşında hezimete uğradılar.

Sonra şeyh Muhammed bin Abdulvahab *(rahimehullah)*'ın, tevhid ve sünnete davet ettiğindeki durumu da aynı olmuştur. Düşmanlık gördü ve farklı cephelerden saldırılara maruz kaldı.

Davet ve cihad silsilesi böyledir. Bir dönemden başka bir döneme uzanır. Bu, günümüze kadar ne durmuştur ne de kesintiye uğramıştır.

Müslüman kardeşim...

Bunu bildiysen ve senin için tam anlamıyla açıklığa kavuştuysa, omuzlarına yüklenen yükü de göreceksindir. Tarihi, günümüzden Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e kadar uzanan bu taifeyi de araştıracaksın. Bu, kıyamete kadar insanları tevhide ve sünnete davet eden, insanlara şirk ve bidatı açıklayan ve bunun yolunda savaşan bir taifedir.

Biz kimiz? Neden Cihad?

Şimdi soruyorsun; Biz kimiz? Neden cihad?

Bizler yetiştiğimizde, kaybolmuş ilim, cahil ümmet, yayılmış masiyetler, heder edilmiş haklar, gasp edilmiş topraklar ve mürted yöneticilerle karşılaştık. Bu durumda, Allah'ın kendisine ilim verdiği ve fâkih kıldığı kimsenin omuzlarına atılan sorumluluk nedir?

Allah'u Teâla bizim zamanımızda selefin kitaplarının yayılması gibi büyük bir durumu nasip etti. Uzun zamandan beri az bir topluluk hariç akaid kitaplarında kelam ehlinin kitaplarından başkası bulunmuyordu. İnsanlar yalnızca *"Nesefi akidesi", "Cevheretu-t Tevhid şerhi"* ve benzeri kitapları biliyorlardı. Fıkıh, yalnızca metinlerden okunuyor ve taklitten başkasıda bilinmiyordu. Terbiye kitaplarında ise *"Er-risaletu'l-Kuşeyriyye"* Tusi'nin *"el-Lem"*i ve Gazali'nin *"İhyau ulumiddin"*i gibi kitaplardan başkasını da tanımıyorlardı.

Daha sonra Allah'u Teâla'nın rahmeti ile insanlar selefin kitaplarını tahkik etmeye ve basımına yöneldiler. Şeyhu-l İslam İbni Teymiyye *(rahimehullah)*'ın fetvalarını, risalelerini ve kitapları basıldı. Yine imam Ahmed'in oğlu Abdullah'ın *"es-Sunne"* adlı eseri, ibn Ebi Asım'ın *"es-Sunne"* adlı eseri, İbn Huzeyme'nin *"Et-Tevhid"* adlı eseri, Acuri'nin *"Eş-Şeria"* eseri gibi sünnet ve tevhid kitapları basıldı ve daha sonra bu mübarek akım devam etti. İnsanlar bu kitapları incelemeye başladılar.

Sonra daimi ve baki olacak olan Taifetul-mansura'nın geçiş hemzesi olan geriye kalan alimleri araştırmaya koyuldular. Böylece Ebu Bekir es-Sıddık'tan başlayıp kitap ve sünnete bağlı kalıp hakka ve hidayete isabet eden diğer alimlere kadar, vakıalarını bu taifenin imamlarının anlayışı ışığında düşünmeye başladılar.

Elde ettikleri sonuç; ümmetin değişip başkalaştığı, bu dinin her alanında cehalete düştüğü ve bu cehalet sebebiyle günahlara ve masiyetlere düştüğü ve bidatler işlediği hatta bazılarının müşriklere katıldıkları ve onların dinlerine tabi olduğu olmuştur.

Sonra baktıklarında; dinini şeytana satan, müşriklerin dinine giren ve Allah'ın verdiği nimetleri çalan yöneticilerin idare ve yönetimlerini ele geçirdiklerini buldular. Bu kimseler, buldukları bütün hayır kapılarını kapattılar. Mescidleri ve ilim halkalarını engellediler. Alimleri ve davetçileri tutukladılar. Buldukları bütün şer yollarında yürüdüler. Riddet dinini yaydılar. Demokrasi, lâiklik, komünizm ve sosyalizim gibi batıl ve küfürleri insanlara güzel gösterdiler. İnsanları masiyetlere zorladılar. Fâiz bankaları açtılar. İnsanlara hayat yollarını darlaştırdılar ki bu kapının dışında başka giriş kapısı bulamasınlar. Fakirlikle birlikte kötü alışkanlıkları yaydılar ta ki gençler için habis yoldan başkası kalmadı. Daha sonra şerre kapı açan ne kadar yol varsa insanlara kolaylaştırıp yakınlaştırdılar. Ümmet, isimlere baktığında, tarihinden bildiği aynı isimlerdi fakat hakikatler tamamen bozuşmaktaydı.

Daha sonra meşru göstermek için bu durumu güzel gösterip içini boşaltanlar olduğunu gördüler. İsimleri tersyüz etmeleri onlara bu konuda yardımcı olmuştu. Onlara göre zındıklık özgürlüktü, tağutun dinine girmek, demokrasi ve kafirlerle dostluk milli birlik ve barıştı. Alah'ın dini ve şeriatı ise deve, kılıç ve ok zamanına geri dönmekti. Kadının zinasını sanat ve özgürlük olarak, yurtların ve vatanın satılmasını da barış ve güzel komşuluk olarak isimlendirdiler.

Rabbine ve dinine yönelen gençler bunu gördü ve dininden öğrenebildiğini öğrendi. Hak kelimesini düşmanların ve muhaliflerin kaplerine attılar. Allah'a davet etmeye ve insanların üzerinde bulundukları hakikatları ve üzerlerindeki sorumlulukları açıklamaya başladılar. Bunların hepsi iki kelimede toplanıyor idi; Allah'a davet ve Allah yolunda cihad.

Allah'a davet: Bu, insanları tevhid ve sünnetten bilmediklerini öğretmek ve aynı şekilde iyiliği emredip kötülükten alıkoymaya davettir.

Allah'u Teâla yolunda cihad ise: Başkalarından önce mürtedlere karşıdır. Çünkü ana sermaye kârdan ve fazla kazançtan önce gelir.

Bu yöneticilerin ve taifelerin riddetinin delili ise; Rahman'ın şeriatının değiştirmeleri, Yahudilere, Hristiyanlara ve komünistlere dostluk göstermeleri ve müminlere, muvahhidlere ve rasullerin tâbilerine karşı düşman olmaları sebebiyledir. Kim bu fiilleri yaparsa müslüman ümmetin icması ile kafirdir mürteddir.

Tercüme: *Ebu Tarık Habib*

---

1 - İbni Kesir'in dediği gibi, İbni Abbas*(radıyallahu anhuma)*'nın sözü sahihtir.

2 - Abdullah babasının Müsned'inden nakletti. Hâkim sahih kılmıştır.

3 - Muslim. *(Burada zikredilen bu rivayet kudsi hadistir. Hadisin aslında Rasulullah(sallallahu aleyhi ve sellem) bu sözü Allah'u Teâla'dan aktarmıştır.)*

4 - Tirmizi hasen

5 - Tirmizi

6 - Sahabelerden bir topluluk rivayet etmiştir. İmam Ahmed ve İbnu-l Kayyim tashih etmiştir.

7 - Muslim

8 - Muslim

9 - Siyeru a'lami'n-nübela 7/148